

Skupština Crne Gore
Predsjednik

Broj 00-14/17-27/3

Podgorica, 26. decembar 2017. godine

USTAVNOM SUDU CRNE GORE

Skupština Crne Gore 26. saziva, na Devetoj sjednici Drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2017. godini, dana 26. decembra 2017. godine, razmotrila je Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredbe člana 48a stav 1 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru („Službeni list Crne Gore”, br. 16/16, 83/16, 21/17 i 42/17) i, s tim u vezi, Ustavnom sudu Crne Gore daje sljedeće

MIŠLJENJE

sa odgovorom

Samostalni referent za prijem i ekspediciju pošte u Osnovnom sudu u Nikšiću Ljiljana Perović, podnijela je Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredbe člana 48a stav 1 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru („Službeni list CG”, br. 16/16, 83/16, 21/17 i 42/17).

U obrazloženju navedene Inicijative, između ostalog, navodi se da je članom 48a stav 1 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru propisano da: „Radi sanacije deficita budžeta Crne Gore, odnosno budžeta lokalne samouprave, zaposlenom iz čl. 22, 23, 24 i 27 ovog zakona čiji koeficijent za utvrđivanje zarade je veći od 4.10, osnovna zarada iz člana 12 stav 1 ovog zakona u periodu od dana stupanja na snagu ovog zakona do 31. decembra 2018. godine, umanjuje se za 1%. Dodaci na osnovnu zaradu iz člana 15 ovog zakona obračunavaju se na osnovnu zaradu bez umanjenja iz stava 1 ovog člana. Ukupan iznos sredstava za koji su umanjene zarade u skladu sa stavom 1 ovog člana, zaposlenom će se isplatiti u 2019. i 2020. godini”.

Dalje se navodi da se u skladu sa članom 80 Zakona o radu zarada zaposlenom ne može isplaćivati manje od zarade koja je utvrđena Zakonom o radu, kolektivnim ugovorom i Ugovorom o radu. Takođe, da je čl. 8, 17 i 145 Ustava Crne Gore zabranjena svaka diskriminacija po bilo kom osnovu, pred zakonom su svi jednaki i svaki zakon mora biti saglasan sa Ustavom, da Zakon o radu zabranjuje neposrednu i posrednu diskriminaciju, te da je shodno navedenom povrijeđeno načelo jednakosti građana u ostvarivanju prava i dužnosti iz člana 17 Ustava, te se stoga predlaže ocjena ustavnosti i zakonitosti.

Smatramo da nema osnova za prihvatanje navedene Inicijative. Članom 2 Zakona o radu, između ostalog, propisano je da se ovoj zakon primjenjuje i na zaposlene u državnim organima, organima državne uprave, organima lokalne samouprave i javnim službama, ako zakonom nije drukčije određeno. Članom 1 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru propisano je da se ovim zakonom uređuje način utvrđivanja i ostvarivanja prava na zaradu, naknadu zarade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru, način obezbjeđivanja sredstava i druga pitanja od značaja za ostvarivanje ovih prava. Član 21 Zakona o budžetu i fiskalnoj odgovornosti između ostalog propisao je da ako u toku fiskalne godine dođe do nižeg ostvarenja prihoda od planiranog ili do potrebe uvećanja izdataka koje može imati negativne efekte na utvrđeni nivo budžetskog gotovinskog suficita, odnosno deficita i na neto zaduživanje, Vlada će utvrditi mjere fiskalne politike kojima će se obezbijediti sanacija budžetskog gotovinskog deficita, odnosno upotreba suficita. Planom sanacije budžetskog deficita i javnog duga, koji je usvojen na sjednici Skupštine Crne Gore 29. decembra 2016. godine, između ostalog propisan je plan smanjivanja izdataka po osnovu bruto zarada i doprinosa na teret poslodavca. S tim u vezi, članom 48a Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru propisana je mjera sanacije deficita bužeta, kojom se zaposlenima čiji koeficijent za utvrđivanje zarade je veći od 4.10, osnovna zarada umanjuje za 1%. Mjera se primjenjuje od 31. marta 2017. godine do 31. decembra 2018. godine i sredstva umanjena po navedenom osnovu biće vraćena zaposlenima u 2019. i 2020. godini. Imajući u vidu navedeno, Zakon o radu primjenjuje se na zaposlene u državnim organima, organima državne uprave, organima lokalne samouprave i javnim službama, ako zakonom nije drukčije određeno.

Kako su Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru uređene zarade za zaposlene u javnom sektoru, to se na iste ne primjenjuju odredbe Zakona o radu, koje su propisane Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru. Nadalje, navedenim članom 48a Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru, zaštićena je kategorija zaposlenih sa najnižim primanjima čiji koeficijent za utvrđivanje zarade je manji od 4.10 i sredstva umanjena po navedenom osnovu vratiće se zaposlenima čiji koeficijent za utvrđivanje zarade je veći od 4.10, uz zarade u 2019. i 2020. godini. Član 48a usklađen je sa članom 21 Zakona o budžetu i fiskalnoj odgovornosti i Planom sanacije budžetskog deficita i javnog duga, te shodno navedenom, mišljenja smo da zaposlenima nijesu povrijeđena prava jednakosti zagarantovana Ustavom Crne Gore. Takođe, napominjemo da se u konkretnom slučaju ne radi o uskraćivanju prava, nego se radi o privremenoj obustavi prava na dio zarade u periodu od 31. marta 2017. godine do 31. decembra 2018. godine, koja će se u punom iznosu isplatiti zaposlenom u 2019. i 2020. godini.

Na osnovu navedenog, predlažemo da Ustavni sud ne prihvati Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredbe člana 48a stav 1 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru („Službeni list CG”, br. 16/16, 83/16, 21/17 i 42/17).

ПРЕДСЈЕДНИК
СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ
ПОДГОРИЦА
van Brajović
van Brajović